

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 211/2018
13.02.20187. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Бојана Бухе, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 71/2016 од 19.10.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 298/17 од 27.12.2017. године, у седници већа одржаној 13.02.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 71/2016 од 19.10.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 298/17 од 27.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 71/2016 од 19.10.2017. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим, сваки, због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које им је суд изрекао условне осуде тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по једне године, које се неће извршити уколико окривљени у року провере од по једне године, по правноснажности пресуде, не учине ново кривично дело, те су обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, као и да оштећеној ДОО „ВВ“ ... накнаде имовинскоправни захтев, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 298/17 од 27.12.2017. године, одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљених и потврђена пресуда Основног суда у Шиду К 71/2016 од 19.10.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Бојан Буха, поднео је захтев за заштиту законитости, због: „повреде закона сходно члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом

суду да донесе одлуку којом ће укинути побијане пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом, без нумеричког означавања, основано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, односно на писменој документацији, између осталог и обавештењима примљеним од грађана која се у списима првостепеног суда налазе међу странама од 23 до 101, која је применом одредби члана 237. ЗКП морала бити изузета из списка предмета, доношењем посебног решења о издвајању истих доказа.

Међутим, Врховни касациони суд налази да из списка предмета произлази да се побијане пресуде не заснивају на незаконитим доказима, јер првостепени суд иако је констатовао на записнику о главном претресу од 19.10.2017. године да су прочитани списи од стране 23 до 101, записници о обавештењима прикупљеним од грађана нису коришћени у анализи и оцени доказа нити су били од утицаја на доношење законите и правилне одлуке, којом су окривљени оглашени кривим за предметно кривично дело, па у правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Такође, у поднетом захтеву се наводи да председник већа у првостепеном поступку није извео доказивање читањем писмене документације садржане у делу списка од странице 102 до 258 која је приложена од стране окривљених током трајања истраге, која би знатно утицала на правилно и потпуно утврђење чињеничног стања и тиме доношења законите одлуке.

Врховни касациони суд налази да, како се изнетим наводима указује на оцену доказа односно одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те о истом суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић